

**A DEBRECENI REFORMÁTUS
HITTUDOMÁNYI EGYETEM SZERVEZETI ÉS MŰKÖDÉSI
SZABÁLYZATÁNAK**

21. SZ. MELLÉKLETE

Ikt. szám: 1267/1300/15-2/2014.

**A DEBRECENI REFORMÁTUS HITTUDOMÁNYI
EGYETEM**

ETIKAI KÓDEXE

**Debrecen
2014. november 18.**

Tartalom

Praeambulum	3
1. § Általános etikai elvárások.....	4
2. § Az oktatókra vonatkozó további etikai elvárások	7
3. § A nem oktató alkalmazottakra vonatkozó további etikai elvárások.....	8
4. § A testületekben részt vevőkre vonatkozó további etikai elvárások.....	9
5. § A vezetőkre vonatkozó további etikai elvárások	9
6. § A kutatói munkával kapcsolatos etikai elvárások	10
7. § A szakmai gyakorlatokhoz kapcsolódó további etikai elvárások.....	12
Gyülekezeti gyakorlatok	12
Oktatási, nevelési, szociális és kulturális intézményi gyakorlatok	13
Kórházi hospitálás	13
8. § Etikai vétség bejelentése	14
9. § Az eljárás megindítása. A vizsgálóbiztos	15
10. § Az Etikai Bizottság felállítása.....	16
11. § Az Etikai Bizottság eljárása.....	16
12. § Az etikai határozat.....	17
13. § Jogorvoslat	18
14. § Hatályba léptető és záró rendelkezések.....	19
Melléklet: Kórházi hospitálásra beosztott hallgatók esküje	20

A Magyarországi Református Egyházban és a magyar társadalomban betöltött szerepének megfelelően, keresztyén elkötelezettsége és református hitvallásossága megőrzése és biztosítása, egyetemi hagyományainak és jó hírnevének, szakmai és intézményi integritásának megőrzése, ápolása, valamint a minél magasabb szintű és harmonikus munkavégzés érdekében – a vonatkozó egyházi törvényeken, zsinati szabályrendeleteken, jogszabályi előírásokon és az egyetemi belső szabályzatokon túl – a Debreceni Református Hittudományi Egyetem intézményi Etikai Kódexben határozza meg az egyetemi polgárokkal szemben elvárható magasabb szintű egyházi és társadalmi elvárásokat, erkölcsi normákat, etikai követelményeket. Erre tekintettel a Debreceni Református Hittudományi Egyetem Szenátusa a Nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 12. § (3) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva, az MRE Zsinatának az MRE felsőoktatásáról szóló 2014. évi V. törvény 7. §-ában rögzítettek alapján az alábbi Etikai Szabályzatot alkotja:

Praeambulum

(1) A Debreceni Református Hittudományi Egyetem (a továbbiakban: Egyetem) Magyarországon államilag elismert egyházi egyetemenként törekszik

- a) az egyetemes, átfogó, elmélyülésre és szintézisre képes tudomány-eszményre,
- b) az emberi személyiség tiszteletére és az európai műveltség eszményre,
- c) a tudományos nyitottságra, az együttműködési készségre, mások értékeinek elismerésére,
- d) a kutatás autonómiájára és az egyetemi szabadság biztosítására az egyén és a közösség jogainak harmóniájában, az igazság, a szolidaritás és a közjó határai között,
- e) a tudósképzés és a gyakorlati szakemberképzés harmonikus egységére,
- f) a zsidó–keresztyén kultúra értékeinek felmutatására, ápolására és gazdagítására,
- g) az ezekre felépített szellemiség megismertetésére és megszerettetésére,
- h) az ország és a magyarság szellemi és etikai felemelkedésének szolgálatára.

(2) Az Egyetem elkötelezett a tanulás, az oktatás, a kutatás és a véleménynyilvánítás szabadsága mellett.

(3) Az Egyetem, mint a Magyarországi Református Egyház (a továbbiakban: MRE) Tiszántúli Egyházkerülete által fenntartott református egyházi egyetem, mindezekon túl törekszik

- a) korunk tudományos felismeréseinek, társadalmi és etikai kihívásainak állandó reflexiójára a református hitelvek fényében,
- b) mindezek révén a tudomány és művészetek saját eredményekkel való gyarapítása,
- c) az MRE hitelveinek és hagyományainak elmélyítésére, folyamatos teológiai reflexiójára az MRE küldetésének szolgálatában,
- d) elkötelezett, feladatukra hitben és tudásban egyaránt felkészített egyházi munkatársak képzésére az MRE közössége számára,
- e) olyan világi értelmiségiek képzésére, akik az MRE hitelveit ismerik, és azt önálló intellektuális reflexióik révén hitelesen közvetíteni képesek,
- f) e célokhoz szükséges és alkalmas egyetemi közösség formálására.

(4) A jogszabályok, valamint az Egyetem belső szabályzataiban foglalt előírások betartása az Egyetem polgárainak erkölcsi kötelessége. Az Etikai Kódex – ezeken túlmenően – olyan területeken fogalmaz meg elvárásokat, amelyekről egyházi előírások, jogszabályok és az Egyetem belső szabályzatai nem rendelkeznek, vagy amely esetekben ezen jogi normák erkölcsi követelményekre hivatkoznak.

(5) Az Etikai Kódex által érintett kérdésekben etikusnak az a magatartás tekinthető, amely a kódexben megfogalmazott elvárásokkal összhangban áll. Etikai vétséget követ el, aki – szándékosan vagy gondatlanul – megszegi vagy figyelmen kívül hagyja az Etikai Kódexben megfogalmazott elvárásokat.

(6) Az Etikai Kódex hatálya nem terjed ki az egyházi előírásokban, jogszabályokban, egyetemi szabályzatokban és egyéb – egyetemen kívüli – szakmai etikai szabályzatokban megfogalmazott kötelezettségekre. Ebből következően az Egyetem Etikai Kódexe alapján indított eljárásnak nem tárgya az előbbieken felsorolt, de az Etikai Kódexben nem nevesített etikai normák megsértése.

(7) Az intézményi Etikai Kódexet az Egyetem Szenátusa fogadja el és a fenntartó hagyja jóvá. Az Etikai Kódex az Egyetem Szervezeti és Működési Szabályzatának 21. számú mellékletét, e mellékletként a Szervezeti és Működési Szabályzat részét képezi.

(8) Az Etikai Kódex személyi hatálya kiterjed az Egyetem valamennyi alkalmazottjára, hallgatójára, valamint az Egyetem bármely szervezeti egysége által szervezett képzésben képzési szerződés (nem hallgatói jogviszony) alapján részt vevő személyre (a továbbiakban: egyetemi polgárok).

(9) Az Etikai Kódex valamennyi rendelkezésének hatálya az egyetemi feladatok ellátásában polgári jogi szerződéses kapcsolat alapján közreműködő személyre (a továbbiakban: szerződéses közreműködő) akkor terjed ki, ha ezt a tényt a vele megkötött szerződésben a felek írásban rögzítették.

(10) Amennyiben az Egyetem a szerződéses közreműködővel a vele megkötött szerződésben másként nem rendelkezett, úgy a szerződéses közreműködőre jelen Etikai Kódexnek az alábbi rendelkezései az alkalmazhatók és kötelezően alkalmazandók: 1. § (1)–(3), (5), (8), (13), (16)–(18), (21) bekezdés, 2. § (2) bekezdés a)–b) és d)–e) pontjai, továbbá a (4)–(5), (9)–(12) bekezdései.

(11) Amennyiben az etikai ügyben eljárás alá vont személy az egyetem hallgatója, vele szemben az etikai eljárást – fegyelmi eljárás keretében – az Egyetem Fegyelmi Bizottsága, az egyetem Hallgatói Fegyelmi Szabályzatában foglalt eljárási rend szerint folytatja le.

(12) Az Egyetem kötelezettségének tartja, hogy az egyetemi polgárai számára minden esetben etikai védelmet nyújtson az Etikai Szabályzatban foglalt jogok gyakorlása és kötelezettségek teljesítése során.

1. §

Általános etikai elvárások

(1) Az Egyetem elkötelezett a keresztyén értékek és a református hitelvek mellett. Az Egyetem – a hitéleti képzések vonatkozásában – oktatói, nevelői és tudományos kutatói munkája során ezek elmélyítésére törekszik, polgáraitól ezen értékek és hitelvek vállalását, képviselését és hiteles megélését várja el. E kötelezettség súlyos vagy ismételt megszegése rendkívüli felmondásra adhat okot.

(2) Az Egyetem nem hitéleti képzésben részt vevő polgáraitól is elvárja – saját vallási és világnézeti meggyőződésük tiszteletben tartásával – a keresztyén értékek és a református hitelvek, valamint az Egyetem hagyományainak tiszteletben tartását. Az attól eltérő saját meggyőződésük az Egyetem számára végzett munkájukat nem befolyásolhatja, különösen az Egyetem református szellemiségét, hitelvi elkötelezettségét nem gyengítheti és jó hírnevét

nem veszélyeztetheti. E kötelezettség súlyos vagy ismételt megszegése rendkívüli felmondásra adhat okot.

(3) Az Egyetem minden polgárától elvárja a keresztyén normáknak és értékrendnek megfelelő, mértéktartó életvitelt. Minden egyetemi polgár etikai kötelessége kerülni az olyan élethelyzetet, amelyben megbecsülése, személyes méltósága, ezen keresztül pedig az Egyetem jó hírneve a társadalmi, egyházi közvélemény szemében csorbulhat.

(4) Hitelvi kérdésekben az egyetemi polgárok további jogait és kötelességeit – a református felsőoktatási törvény alapján – az Egyetem Szervezeti és Működési Szabályzata rögzíti.

(5) Az Egyetem – az (1)–(4) pontokban rögzítettek figyelembe vételével – biztosítja és egyben elvárja polgáraitól az emberi méltóság és a személyiségi jogok tiszteletét, az egyenlő bánásmód követelményének és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának betartását.

(6) Minden egyetemi polgár etikai kötelessége az Egyetem – alapító okiratában, küldetésnyilatkozatában és intézményfejlesztési tervében meghatározott – feladatainak végrehajtásában közreműködni, az Egyetem érdekeit más felsőoktatási intézménnyel szemben is képviselni.

(7) Az Egyetem polgárai minden megengedett módon kötelesek egymást segíteni egyetemi feladataik elvégzésében. Az egyetem alkalmazottai munkaköri feladataik ellátása során együttműködésre, egymás munkájának megbecsülésére és támogatására kötelesek. E kötelezettség súlyos vagy ismételt megszegése rendkívüli felmondásra adhat okot.

(8) Minden egyetemi polgárnak törekednie kell az intézmény jó hírnevének, tekintélyének megóvására, és tartózkodnia kell minden olyan megnyilvánulástól, amely sérti az Egyetem jó hírnevét, érdekét. Minden egyetemi polgárnak lojalitást és szolidaritást kell tanúsítania az Egyetem minden polgára, testülete és szervezete iránt.

(9) Az Egyetemet érintő konkrét ügyekről minden egyetemi polgár csak saját hatás- és feladatkörében, felelősségteljes módon nyilatkozhat. Etikai kötelesség fellépni az olyan megnyilvánulásokkal szemben, amelyek az Egyetemet indokolatlanul negatív színben tüntetik fel.

(10) A sajtó részére az Egyetem képviselőjében csak a rektor vagy a rektor által arra felhatalmazott személy nyilatkozhat vagy adhat információt.

(11) Etikai követelmény, hogy az egyetemi polgárok az Egyetemen kívül és magánéletükben is az egyetem jellegének és szellemiségének megfelelő viselkedési normákat tanúsítsanak.

(12) Egyetemi polgárok az intézményen belül politikai tevékenységet és politikai agitációt nem végezhetnek, politikai tartalmú propagandát nem folytathatnak, propagandaanyagot nem terjeszthetnek. A tanórákon az oktatóknak és hallgatóknak egyaránt tartózkodniuk kell a tananyagtól független politikai megnyilatkozásoktól. Politikai szerepvállalás esetén az egyetemi polgárnak ügyelnie kell arra, hogy

- a) politikai aktivitását időben és térben határozottan elkülönítse oktatói, kutatói és hallgatói tevékenységétől,
- b) ne keltse azt a képzetet, hogy az Egyetem elkötelezett valamely párt vagy politikai irányzat mellett,
- c) ne csatlakozzon olyan csoporthoz, irányzathoz, mozgalomhoz, amelynek célja, illetve tevékenysége ellentétes az Egyetem küldetésnyilatkozatával, céljaival és érdekével.

(13) Az Egyetem által bármilyen tárgyban kiadott nyilatkozatnak, közleménynek, hirdetésnek hiteles, pontos információkat kell tartalmaznia. A tartalmilag pontatlan, hamis, az esetleges versenytársakat kedvezőtlen színben feltüntető információ, reklám, közlemény közzététele ellentétes az Egyetem etikai normáival; kiadója etikai vétséget követ el.

(14) Előnyök szerzése érdekében bárki által felajánlott anyagi vagy más egyéb szolgáltatást, juttatást vissza kell utasítani. Jogtalan előny felajánlása, nyújtása vagy elfogadása morálisan súlyosan elítélendő. Etikai követelmény elkerülni minden olyan helyzetet, amelyben jogtalan előny kérésének, illetve nyújtásának ténye vagy gyanúja felmerülhet.

(15) A személyes adatok védelmére vonatkozó szabályok szándékos megsértése etikai vétségnek minősül. A közösségi morál szempontjából is kiemelt jelentősége van a hivatali adatok, információk védelmének. Az Egyetemre és az egyetemi polgárookra vonatkozó adatokat a jogszabályi és a belső előírások szerint kell kezelni, a feljegyzéseket, adatbázisokat biztonságban kell tartani. A védett adatok jogosulatlan megszerzése és továbbadása etikai vétség. Az Egyetem személyes adatkezelést végző alkalmazottai az egyetemi polgárokról vagy szerződéses közreműködőktől nyert, és egyébként nem nyilvános, illetve nem köztudott információkat (személyi juttatások, díjazás, tanulmányi előmenetel, magánélet, politikai meggyőződés stb.) kötelesek hivatali titokként őrizni. E kötelezettség súlyos vagy ismételt megszegése rendkívüli felmondás alapjául szolgálhat.

(16) Pályázatok bírálata esetén a bíráló egyetemi polgár köteles betartani az összeférhetlenségi és titoktartási követelményeket.

(17) A szellemi tulajdon védelmére vonatkozó szabályok szándékos megsértése etikai vétségnek minősül. Az egyetemi polgár erkölcsi kötelessége, hogy becsülje meg, tartsa számon az Egyetem szellemi termékeit, és tegyen meg mindent azok védelme érdekében.

(18) Az Egyetem minden polgára köteles az Egyetem szabályzataiban rögzített kötelességeinek teljesítésén túl

- a) a munkavégzés helyén pontosan, a munkavégzésre alkalmas állapotban megjelenni,
- b) a munkahelyi fegyelmet mind feladatai ellátásában, mind viselkedésében, kulturált, ápolts, mértéktartó megjelenésében, beszédmódjában példamutatóan megtartani,
- c) feladatai ellátása körében az általában elvárható gondosságot tanúsítani, az Egyetem anyagi helyzetét szem előtt tartva a DRHE tulajdonában, használatában álló eszközökkel takarékosan és kíméletesen bánni,
- d) az adott szervezeti egység, illetve az Egyetem dolgozói számára a munkaidejükben megtartott értekezleteken részt venni.

(19) Erkölcsileg is elvárható, hogy a munkaköre, megbízatása körében kapott feladatot minden egyetemi polgár legjobb képességei szerint végezze el, az Egyetem vezetői, testületei által adott (eseti vagy tartós) megbízást legjobb tudása szerint teljesítse, s azt – nyomós és a megbízónál előzetesen igazolt indok nélkül – ne utasítsa vissza.

(20) Az egyetemi polgár az Egyetem helyiségeit, infrastruktúráját a rektor írásbeli engedélye nélkül magán- és üzleti célokra (pl. magánórák tartására, magán vagy üzleti célú dokumentumok, szóróanyagok gyártására, üzleti vagy magánbeszélgetésekre) nem használhatja.

(21) Erkölcsileg kívánatos, hogy minden egyetemi polgár lépjen fel az Egyetemen előforduló visszasságokkal szemben, s azok megszüntetésére saját hatás- és feladatkörében tegyen lépéseket, ilyen lehetősége hiányában pedig jelezze azokat az illetékes vezetőnek, testületnek.

(22) Súlyos etikai vétségnek minősül minden olyan nyilvános közlés vagy híresztelés, amely tudatosan valótlan állít, valós tényt hamis színben tüntet fel, különösen, ha az Egyetemet vagy annak szervezeti egységét, polgárát etikailag kifogásolható magatartással vagy ilyen cselekmény elkövetésével gyanúsítja.

(23) Az Egyetem intézményes keretei között minden egyetemi polgárnak joga van az Egyetem vezetőit, testületeit, intézkedéseit, gyakorlatát illető tárgyilagos kritika kulturált

formában történő megfogalmazására. Ezen jogát gyakorló személyt retorzióval fenyegetni, vele szemben megtorlást alkalmazni vagy kilátásba helyezni súlyos etikai vétség.

(24) Ha az egyetemi polgár feladatai ellátása körében észleli jogszabály, szabályzat, határozat vagy utasítás megsértését, be nem tartását, vagy erről hitelt érdemlően tudomást szerez, köteles azt haladéktalanul közvetlen felettesének, annak érintettsége esetén az egyetem valamely magasabb vezetőjének a tudomására hozni.

(25) Ha az egyetemi polgár az egyetemi vezetők vagy döntéshozó testületek döntéseit, rendelkezéseit bármilyen szempontból kifogásolhatónak tartja, akkor a hivatali út betartásával első fokon közvetlen feletteséhez, illetve rajta keresztül a döntéshozó testülethez vagy személyhez, másodfokon a rektorhoz fordulhat panaszával.

(26) Amennyiben az egyetemi polgár úgy gondolja, hogy az Egyetem keretein belül panaszát nem hallgatták meg vagy érdemben nem bírálták el, az egyetem jó hírnevének védelme érdekében nem egyházi fórumokhoz csak akkor fordulhat, ha panaszát a DRHE fenntartója sem vizsgálta meg érdemben. E rendelkezés be nem tartása súlyos etikai vétségnek minősül.

(27) Az egyetemi vezetés és az oktatói kar konfliktust jelentő belső vitáiról az Egyetem hallgatóit tájékoztatni, illetve a viták megoldásába őket bármilyen formában bevonni tilos. Ennek megsértése súlyos etikai vétségnek minősül.

(28) A (27) bekezdés nem alkalmazható, ha a hallgatók tájékoztatását, bevonását jogszabály vagy az Egyetem belső szabályzatai írják elő.

2. §

Az oktatókra vonatkozó további etikai elvárások

(1) Az oktató, tanár, az oktatási feladatokat is ellátó tudományos kutató, valamint az oktatási szolgáltató munkakörben foglalkoztatott (a továbbiakban: oktató) erkölcsi természetű vita, konfliktus esetén elvárhatja az Egyetem támogatását, amennyiben magatartása összhangban van az Egyetem etikai elveivel.

(2) Az oktató

- a) köteles munkája végzése során tiszteletben tartani minden egyetemi polgár személyiségi jogait és emberi méltóságát,
- b) kizárólag a tanulmányi, oktatási ügyekkel kapcsolatban adhat utasítást a hallgatóknak, az ilyen utasításának pedig tárgyyszerűnek, szakmailag megalapozottnak kell lennie,
- c) csak olyan külső munkát, megbízást vállalhat el, csak olyan – munkakörön túli – tevékenységet végezhet, amely az Egyetem érdekeit és jó hírnevét nem sérti,
- d) ragaszkodnia kell a tényekhez, a tudományos igazsághoz és a tudományos módszerekkel kapott adatokhoz; az azokból levont következtetéseket szakmai tisztességgel kell képviselnie,
- e) etikai kötelessége, hogy hallgatóinak erkölcsi és emberi nevelése során példamutatóan járjon el.

(3) Az oktató etikai felelőssége, hogy olyan munkakört, feladatot vállaljon el, amelynek betöltésére, illetve megoldására szakmailag felkészült. Törekednie kell arra, hogy az általa művelt diszciplína változását, fejlődését figyelemmel kísérje, annak eredményeihez maga is hozzájáruljon, továbbá, hogy birtokában legyen az átadáshoz szükséges módszereknek.

- (4) Az oktató a rábízott oktatói feladatot a legjobb képességei szerint végezze el, és kövessen el minden tőle telhetőt, hogy hallgatói a leghatékonyabban sajátítsák el a tantárgy körébe tartozó, korszerű ismereteket.
- (5) Az oktató felelősségteljes szakmai tevékenysége megköveteli, hogy az általa meghirdetett tanórát – különlegesen indokolt és igazolt esetektől (például betegség, hivatalos külföldi út) eltekintve – személyesen tartsa meg, az előre meghirdetett tananyagot adja le, az esetleges tanrendi változásokról a hallgatókat és közvetlen felettesét megfelelő módon és időben tájékoztassa.
- (6) Ha az oktató elmaradt tanórája megfelelő pótlásáról egy szorgalmi időszakon belül három vagy több alkalommal, neki felróható módon nem gondoskodik, úgy ez a mulasztás az Egyetem számára rendkívüli felmondás alapjául szolgálhat.
- (7) Megbízási szerződés keretében foglalkoztatott oktató esetén a (6) bekezdés alkalmazására azzal az eltéréssel kerül sor, hogy az Egyetem a szerződéstől elállhat, és a már kifizetett megbízási díjat visszakövetelheti.
- (8) Az oktató köteles az Egyetem honlapján, más elektronikus felületein és az egyéb, szokott módon (hirdetőtáblán, faliújságon stb.) közzétett, rá vonatkozó információkat figyelemmel követni.
- (9) Az oktató köteles oktatási szervezeti egységének munkaértekezletein és az Egyetem közgyűlésein (évnnyitó, évváró stb.) munkaidőn kívül is részt venni.
- (10) Az Egyetem oktatójának kötelessége, hogy hallgatóit kellő időben és egyértelműen tájékoztassa szakmai, oktatói és tantárgyi elvárásairól. Ennek érdekében a kurzus során tegyen meg minden, az adott körülmények között tőle elvárható a hallgatók számonkérésre történő felkészítésére, továbbá a szemeszter kezdetekor tegye a hallgató számára világossá, hogy a számonkéréskor milyen típusú és szintű teljesítményt vár el.
- (11) Az oktató más egyetemi polgár, különösen hallgatók előtt soha nem szólhat illetlenül, nem használhat félreérthető kifejezéseket. Szaktárgyától függetlenül törekednie kell arra, hogy beszédmódja, mondanivalója igényes, árnyalt, pontos, szép magyar nyelvi megformálású legyen.
- (12) Az oktató köteles a vizsgán a hallgató tudását objektíven értékelni, a hallgatónak tudása bizonyítására a lehetőséget érdemben megadni, szóbeli vizsga esetében pedig az osztályzatot megindokolni. A vizsgateljesítménnyel kapcsolatos elégedetlenségét a hallgató számára bántó, sértő vagy megalázó módon nem juttathatja kifejezésre. Az értékelés sohasem lehet megtorlás vagy fegyelmezés eszköze.
- (13) Az oktató köteles őrködni a vizsga tisztaságának betartása felett. A vizsga tisztaságának be nem tartása, a meg nem engedett eszközök használata a vizsga során súlyos etikai vétségnek minősül. Amennyiben az oktató ilyen visszaélést tapasztal, köteles a vizsgázót a vizsgából kizárni és etikai eljárást kezdeményezni.
- (14) Saját hallgatóját magántanítványként az oktató ellenszolgáltatás ellenében nem taníthatja, tanszéki munkatársainak tanítványait ellenszolgáltatásért nem korrepetálhatja.

3. §

A nem oktató alkalmazottakra vonatkozó további etikai elvárások

- (1) Az ügyintézésben részt vevő alkalmazottak kötelessége a hatékony, konstruktív, segítő hozzáállás. Ügyintézésük során a szakszerűség, az egyszerűség és az egyetemi polgárokkal

való együttműködés követelményeinek megfelelően, jóhiszeműen, az egyetemi polgárok érdekeire is tekintettel kell eljárniuk. Figyelemmel kell lenniük az egyetemi polgárok tisztességes ügyintézéshez és a határidőben hozott döntéshez való jogára.

(2) A szolgáltató tevékenységet ellátókkal szembeni etikai követelmény az Egyetem érdekeinek megfelelő, az alaptevékenységet segítő hatékony, konstruktív munkavégzés.

4. §

A testületekben részt vevőkre vonatkozó további etikai elvárások

(1) A (döntéshozó, javaslattevő, véleményező) testületekben részt vevőktől az Egyetem elvárja, hogy az üléseken vegyenek részt, távolmaradásuk esetén magukat időben kimentsék, az ülésezés rendjét megtartsák, a levezető elnök utasításait kövessék.

(2) A testületekben részt vevők etikai kötelessége az ülésekre felkészülni, és minden tőlük telhetőt elkövetni annak érdekében, hogy az Egyetem polgárainak életét, körülményeit befolyásoló véleményük, döntéseik, javaslataik megalapozottak legyenek.

5. §

A vezetőkre vonatkozó további etikai elvárások

(1) Az Egyetem magasabb vezető, vezető és vezetői jellegű beosztásban foglalkoztatott alkalmazottjától (a továbbiakban: vezető) az Egyetem elvárja, hogy az általa irányított egységet a munkajogi, gazdasági felelősségen túl az Etikai Kódexben meghatározott erkölcsi követelményeket is figyelembe véve vezesse. Ennek megfelelően:

- a) figyeljen munkatársai szakmai és emberi problémáira, ezek meghallgatásakor legyen tapintatos, türelmes,
- b) döntéseit jól készítse elő, ennek során kérje ki, és – lehetőség szerint – vegye figyelembe beosztottjai véleményét,
- c) beosztottjai szakmai feladatainak elvégzéséhez a szükséges önállóságot és az önálló döntési kompetenciát jogszabályi és szabályzati keretek között biztosítsa,
- d) a feladatok elvégzéséhez szükséges információk beszerzéséről és az érintettek rendelkezésére bocsátásáról gondoskodjon,
- e) erkölcsi támogatást és ösztönzést adjon beosztottjai folyamatos önképzéséhez, továbbképzéséhez,
- f) az adminisztrációban, ügyvitelben részt vevő alkalmazottaktól pontos ügyintézését és udvarias magatartást követeljen meg,
- g) munkatársait ne tüntesse fel rossz színben, mások erre való törekvéseit utasítsa vissza,
- h) beosztottjai munkájának értékelését, megítélését azonos elvek szerint végezze,
- i) kritikai jellegű észrevételeit egy adott tárgykörben beosztottjával első alkalommal minden esetben négy szemközt közölje,

- j) értékelését objektíven, segítő szándékkal, az érdemi reagálás lehetőségét biztosítva tárja beosztottja elé,
- k) kezdeményezőleg tegyen meg mindent beosztottjával való vagy a beosztottjai közötti szakmai és emberi konfliktusok rendezése érdekében.

(2) A vezető etikai kötelessége, hogy a hatáskörébe tartozó ügyekben döntéshozói pozíciójával ne éljen vissza a kedvezmények vagy juttatások odaítélésekor, kitüntetési javaslat tétele vagy odaítélése során, sem más jellegű döntéseiben. Ennek megfelelően etikai vétségnek minősül, ha a vezető:

- a) nem biztosítja beosztottjainak a teljes esélyegyenlőséget, a szükséges és lehetséges nyilvánosságot, különösen a pályázati, publikálási, tudományos minősítéssel összefüggő döntések során,
- b) fölérendeltségi helyzetének magánérdekű kihasználására törekszik a munkaviszonnyal nem összefüggő helyzetekben is.

(3) A vezetővel szemben etikai elvárás, hogy a szervezeti egységében felmerülő szakmai problémák belső megoldását segítse elő, és munkatársait is erre biztassa.

(4) A vezető döntéseinek meghozatalakor minden esetben vegye figyelembe és mérlegelje az érintett alkalmazottak, az általa vezetett szervezeti egység és az Egyetem érdekeit.

(5) A vezető kiemelt erkölcsi kötelessége, hogy mind a személyes, mind az intézményre és szervezeti egységre vonatkozó adatszolgáltatásnál (pályázatok, tudományos tevékenység, tudományos fokozat, publikációk stb.) adatszolgáltatási kötelezettségének tegyen eleget, s ennek során a valóságnak megfelelő tényeket, adatokat közöljön.

(6) Az Egyetem minden vezetőjétől erkölcsi alapon is elvárható, hogy a rendelkezésre álló források keretei között fejlessze vezetői képességeit, ismereteit.

(7) A vezetői megbízás külön erkölcsi felelősséget ró viselőjére, hogy elkerülje a funkciójából fakadó előnyszerzést.

(8) Etikai vétséget követ el az, aki „külső érdekkeltséggel” is rendelkezik (egyéni vállalkozó, gazdasági társaság tagja, vezető tisztségviselője, felügyelő bizottsági tagja stb.) és a „külső érdekkeltségbeli” viszonyát, tevékenységét nem választja el mindenki számára egyértelműen az egyetemi tevékenységétől, vezetői tisztségétől, illetve amennyiben az Egyetem megbízási vagy szerződéses jogviszonyt kíván létesíteni külső érdekkeltségével, érdekkeltségét nem tárja fel közvetlen munkahelyi felettése előtt.

(9) Etikai vétséget követ el, aki döntéshozó vagy döntést befolyásoló helyzetében pályázik, vagy beosztottja, munkatársa pályázatát véleményezi, és ezt az összeférhetlenséget eltitkolja, vagy szándékosan nem szünteti meg.

(10) Etikai vétséget követ el az a vezető, aki beosztásának vagy tudományos fokozatának felhasználásával beosztottjainak értékelését, tudományos minősítését, habilitációjának eredményét (a szakmai szempontoktól függetlenül) befolyásolja, vagy befolyásolni törekszik.

(11) A hallgatói önkormányzatok tagjait és tisztségviselőit az érdekképviselési tevékenység keretében kifejtett munkájuk miatt semmilyen hátrány nem érheti.

6. §

A kutatói munkával kapcsolatos etikai elvárások

(1) Az Egyetemmel munkaviszonyban vagy egyházi szolgálati jogviszonyban álló oktatók és tudományos kutatók (a továbbiakban: oktatók) tudományos munka végzésére és folyamatos publikációra kötelesek.

- (2) Az oktatók kötelesek betartani a tudományos kutatómunka, a kreatív munka (művészi alkotómunka) és a szakmai publikálás általános szerzőjogi és tudomány-etikai szabályait. Az Egyetem határozottan tiltja mások ötleteinek, tudományos eredményeinek, szövegeinek átvételét és sajátként való feltüntetését. E rendelkezés megszegése – a jogsértés megállapításától és a jogi felelősségre vonástól függetlenül – súlyos etikai vétségnek minősül, amely az alkalmazottakkal szemben az Egyetem számára rendkívüli felmondás alapjául szolgálhat.
- (3) A hallgatók tudományos dolgozatai és publikációi kapcsán a szerzői jogi és tudomány-etikai szabályok vonatkozásában a (2) bekezdésben foglaltakon túl a hallgatói Fegyelmi Szabályzat, valamint a Tanulmányi és Vizsgaszabályzat rendelkezései az irányadóak.
- (4) Az Egyetem elvárja a közös tudományos munka, kutatás esetén az egyéni teljesítmények világos megjelenítését, továbbá ugyanennek érvényesítését a hallgatói, illetve doktorandusz közreműködéssel folyó közös kutatásban. Etikai vétség, ha az oktató beosztottja, doktorandusza, doktorjelöltje vagy egyéb hallgatója tudományos tevékenységének eredményét kisajátítja, szellemi kapacitását saját javára hasznosítja.
- (5) Etikai vétséget követ el az, aki kéri vagy hozzájárul nevének feltüntetéséhez egy tudományos közleményen, kutatási (záró)jelentésen akkor, ha érdemben nem vett részt a szellemi termék létrehozásában.
- (6) Az egyetemi polgár köteles feltüntetni az Egyetem nevét az egyetemen, az egyetem eszközeivel, forrásaival elért kutatási eredményei publikálásakor, illetve pályázati beszámolóiban, amennyiben kutatásait külső, intézményi támogatáshoz vagy jóváhagyáshoz kötött pályázat keretében vagy belső, intézményi pályázati támogatás felhasználásával folytatta le.
- (7) A tudományos kutatóknak, a tudományok művelőinek és a kreatív munka (művészi alkotómunka) végzőinek kutatási támogatás igénybe vétele esetén szigorúan követniük kell a kutatási támogatást adó intézmény elvárásait és a hatályos egyetemi szabályzatokat.
- (8) Etikai vétséget követ el, aki pályázatában szerepeltet olyan neves szakembereket, akik a pályázat nyeresési esélyeit növelik, de akikről tudja, hogy a vállalt tevékenység végrehajtásában nem vesznek, vehetnek részt.
- (9) Az elnyert támogatás csak a támogatott saját kutatása (projektje) céljaira használható. Tilos a támogatással való szándékos visszaélés.

7. § A szakmai gyakorlatokhoz kapcsolódó további etikai elvárások

Gyülekezeti gyakorlatok

(1) A teológia szak – lelkész szakirányon tanuló hallgató legációs szolgálata, évközi gyülekezeti gyakorlatai, nyári gyakorlatai, valamint az exmisszus-gyakornoki éve (a továbbiakban: gyülekezeti gyakorlat) tanulmányi kötelezettség, ugyanakkor az egyházi szolgálat minősített alkalma is, amely a hallgató számára az evangéliumi örömhír közvetítése, valamint az MRE és az Egyetem jó hírvének megőrzése és öregbítése vonatkozásában kiemelkedő jelentőségű, illetve felelősségű esemény.

(2) Gyülekezeti gyakorlaton csak az egyetem tanrendjébe illeszkedő tanulmányi kötelezettségként, az Egyetem előzetes engedélyével és – a szükséges esetekben – az egyházkerület püspökének eseti felhatalmazása alapján vehet részt a hallgató. Az Egyetem által megszervezett gyakorlattól való indokolatlan és nem igazolt távolmaradás, valamint az Egyetem tudta és engedélye nélkül vállalt egyetemi tanrendi gyakorlat (pl. legáció) súlyos etikai vétségnek minősül.

(3) A gyülekezeti gyakorlaton részt vevő hallgatónak – az adott gyakorlathoz kapcsolódó tanulmányi feladatain túlmenően – etikai kötelezettsége, hogy

- a) magatartásában, embertársaihoz való viszonyában tükröződjenek az MRE, az Egyetem, valamint választott egyházi hivatásának értékei, normái, elvárásai,
- b) rendelkezzen azon szaktárgyi, pedagógiai, pszichológiai, módszertani felkészültséggel, amelynek birtokában eredményesen végezheti a gyakorlatát,
- c) felkészültségéről igyekezzen az Egyetem jó hírnevét szolgáló módon számot adni,
- d) a gyakorlat teljesítése során vegye figyelembe a gyakorlat helyszínéül szolgáló egyházközség vagy egyházi intézmény hitéletének sajátosságait, hagyományait, és a gyülekezetépítés szempontjából indokolt esetekben és mértékben, különösen is a gyakorlatvezető által közvetített kérések esetében, alkalmazkodjon azokhoz,
- e) ismerkedjen meg azokkal a hatályos zsinati törvényekkel és szabályrendeletekkel, melyek alapján egyházi szolgálati jellegű gyakorlatát végzi,
- f) kövesse a gyakorlatát felügyelő, az Egyetem által kijelölt gyakorlatvezető szakmai útmutatásait,
- g) a gyakorlat során teljesítendő szolgálataira legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen készüljön fel,
- h) szakszerűen, pontosan és határidőre végezze el a gyakorlathoz kapcsolódó adminisztratív feladatait,
- i) megjelenése legyen ápoltságban, a gyakorlat során teljesítendő egyházi szolgálatnak és hitéleti alkalomnak, valamint a helyi gyülekezeti elvárásoknak megfelelő,
- j) beszédkultúrája legyen igényes,

- k) betegsége vagy egyéb akadályoztatása esetén időben értesítse gyakorlatvezetőjét, hiányzását felszólítás nélkül igazolja, a Tanulmányi és Vizsgaszabályzatban rögzítettek szerint pótolja mulasztását.

(4) Amennyiben a gyakorlat teljesítése során olyan körülmény áll be, amelyben a hallgató emberi méltóságát vagy keresztyén mivoltát látja sérülni, azt közvetlenül az intézmény gyakorlatot koordináló személye/i irányába jelezheti.

(5) A hallgató a gyülekezeti gyakorlata során folytatott lelkigondozói beszélgetések tartalmát köteles titokként kezelni, a rá bízott személyes információkkal, a tudomására jutott intézményi vagy gyülekezeti adatokkal nem élhet vissza.

(6) Amennyiben a hallgató lehetőségeit, szakmai felkészültségét meghaladó szolgálati helyzetbe kerül, annak megoldásába köteles a gyakorlatvezetőt bevonni.

Oktatási, nevelési, szociális és kulturális intézményi gyakorlatok

Az oktatási, nevelési, szociális és kulturális intézményi gyakorlatokon (a továbbiakban: gyakorlat) részt vevő hallgatónak – az adott gyakorlathoz kapcsolódó tanulmányi feladatain túlmenően – etikai kötelezettsége, hogy

- a) magatartásában, embertársaihoz való viszonyában tükröződjenek az Egyetem, valamint választott hivatásának értékei, normái, elvárásai,
- b) rendelkezzen azon szaktárgyi, pedagógiai, pszichológiai, módszertani felkészültséggel, amelynek birtokában eredményesen végezheti a gyakorlatát,
- c) felkészültségéről igyekezzon az Egyetem jó hírnevét szolgáló módon számot adni,
- d) ismerje meg és tartsa be a gyakorló intézmény házirendjét,
- e) ismerkedjen meg a gyakorló intézmény azon hatályos dokumentumaival, amelyek alapján gyakorlatát végzi,
- f) kövesse a szakvezető, tereptanár, gyakorlatvezető szakmai útmutatásait,
- g) gondoskodjon a tanításhoz, gyakorlati feladatai megvalósításához szükséges eszközök és dokumentumok időben való előkészítéséről, és a gyakorlati képzés foglalkozásain a szükséges eszközökkel jelenjen meg,
- h) szakszerűen, pontosan és határidőre végezze el a gyakorlathoz kapcsolódó adminisztratív feladatait,
- i) az egyéni és a csoportos hospitálás alkalmával is tanúsítson fegyelmezett magatartást, segítse elő annak eredményességét,
- j) megjelenése legyen ápoltságú, beszédkultúrája igényes,
- k) betegsége vagy egyéb akadályoztatása esetén időben értesítse szakvezetőjét, tereptanárát, gyakorlatvezetőjét, hiányzását felszólítás nélkül igazolja, a Tanulmányi és Vizsgaszabályzatban rögzítettek szerint pótolja mulasztását.

Kórházi hospitálás

(1) A kórházi hospitálás helyszínét biztosító gyógyító intézmény (a továbbiakban: kórház) elsődleges célja a beteg egészségének javítása, megőrzése. Az oktatási célokat ezért soha nem lehet a gyógyító munka elé helyezni. A hospitálás csak a betegjogok betartásával és betartatásával történhet, a betegek jogainak, emberi méltóságának, érdekeinek megsértése nélkül.

- (2) A kórházban a hallgatónak tiszteletben kell tartania a betegek jogait és emberi méltóságát. Mindenkor a beteg javát kell szem előtt tartania, a szeretet krisztusi parancsa alapján.
- (3) Csak az a hallgató vehet részt a kórházi hospitáláson, aki a vonatkozó esküt letette, s azt aláírásával igazolta. A hospitálásra beosztott hallgatók esküjének szövegét jelen Etikai Kódex melléklete tartalmazza.
- (4) A hospitálás helyszínén a hallgatónak ruházatán jól látható helyen (kitűző, névtábla) fel kell tüntetnie nevét, hallgatói státuszát és az Egyetem nevét.
- (5) A hallgató köteles a hospitálásokra legjobb tudása szerint felkészülni, a kórház belső szabályait, szokásait szigorúan betartani, a tantárgy oktatójának és a tereptanárának útmutatásait követni.
- (6) A hallgatónak ökumenikus és világnézeti nyitottsággal kell a gyógyító intézményben jelen lennie, tiszteletben tartva a betegek és a kórházi személyzet hitét, vallását, világnézetét.
- (7) A hallgatónak a kórház területén kellő gondossággal kell figyelnie személyes higiéniájára és megfelelő öltözetére.
- (8) A hallgató a beteggel való kapcsolatában legyen nyílt és őszinte, érzelmeit a lelkipozíciós feladat ellátását segítő mértékben és esetekben nyilvánítsa ki.
- (9) A beteg betegségével kapcsolatos tájékoztatási felelősség a kórház személyzetét terheli. A hallgató a beteg vagy hozzátartozóinak tájékoztatási igényét nem teljesítheti, az érdeklődőket köteles a kórház személyzetéhez irányítani.
- (10) A hallgató csak azokat a tevékenységeket végezheti, amelyekre az oktató és a tereptanár feljogosította. A hallgatónak ismernie kell saját kompetenciájának határait, s a beteggel nem hitetheti el, hogy magasabb kompetenciával rendelkezik, mint valójában.
- (11) A hallgató a hospitálás keretében folytatott lelkipozíciós beszélgetések tartalmát köteles titokként kezelni, a rá bízott személyes információkkal, a tudomására jutott kórházi adatokkal nem élhet vissza.
- (12) A hospitálás során tilos olyan kép- és hangfelvételt, vagy bármilyen jegyzetet készíteni, amelyen a beteg felismerhető, beazonosítható.

8. §

Etikai vétség bejelentése

- (1) Az etikai normák megsértését vagy annak gyanúját a tudomásra jutástól számított 30 napon belül bejelentheti a sértett, vagy bárki, aki e tényről hitelt érdemlően tudomást szerzett, és aki bejelentése hitelességének bizonyításában nevének felfedésével kész részt venni. Névtelen bejelentés esetén etikai vizsgálat nem indítható.
- (2) Amennyiben a rektor közvetlenül szerez tudomást etikai norma megsértéséről vagy annak gyanújáról (sajtó, média, internet, közbeszéd, saját tapasztalás stb.), úgy az etikai eljárást saját bejelentésére is elrendelheti.
- (3) Nincs helye etikai eljárás lefolytatásának, ha a sérelmezett cselekmény megtörténtének időpontja óta több mint 3 hónap telt el. Folytatólagosan elkövetett etikai vétség esetén a határidő számítása szempontjából a legkésőbb megvalósult cselekmény időpontja irányadó, azonban a vétség elbírálásánál az egymással összefüggő vagy hasonló jellegű korábban történt cselekmények is figyelembe vehetők.

(4) A bejelentésnek lehetőség szerinti mértékben konkrétan kell lennie: meg kell jelölni az etikai norma ellen vétő nevét, a cselekmény helyét és időpontját, továbbá megtörténtének rendelkezésre álló bizonyítékait. A bejelentőnek törekednie kell arra, hogy a körülményeket részletesen feltárja, a rendelkezésre álló bizonyítékokat megjelölje, csatolja.

(5) A bejelentést meg lehet tenni szóban vagy írásban a rektornál, az illetékes intézetvezetőnél, a szervezeti egységek vezetőinél, a hallgatók képviseleti szerveinél.

(6) A szóban tett bejelentésről jegyzőkönyvet kell felvenni, melyet alá kell írnia a bejelentőnek, a bejelentést fogadónak és a jegyzőkönyvvezetőnek.

(7) Amennyiben a bejelentés nem a rektornál történt, a bejelentést és a benyújtott bizonyítékokat késedelem nélkül – legkésőbb 3 munkanapon belül – el kell juttatni a rektorhoz.

9. §

Az eljárás megindítása. A vizsgálóbiztos

(1) Etikai eljárást az Egyetem rektora rendelhet el.

(2) Az etikai eljárás során vizsgálatot kell tartani. Ennek lefolytatására a rektor a bejelentés benyújtásától számított 15 (tizenöt) napon belül, írásban vizsgálóbiztost jelöl ki az Egyetem alkalmazottai közül.

(3) Vizsgálóbiztosnak magasabb vezető, illetve vezető beosztást betöltő, ennek hiányában az eljárás alá vontnál magasabb vagy vele azonos besorolású alkalmazottat kell kijelölni.

(4) A magasabb vezető, illetve vezető beosztást betöltővel szemben indított etikai eljárás esetén vizsgálóbiztos az eljárás alá vontnál magasabb, ennek hiányában vele azonos szintű vezetői beosztást betöltő alkalmazott lehet.

(5) Nem lehet vizsgálóbiztos az a személy, aki

- a) az Mt. rendelkezései értelmében az eljárás alá vont személy közeli hozzátartozója,
- b) akinek a vizsgálatban tanúként vagy szakértőként meghallgatása várható,
- c) akitől az ügy elfogulatlan elbírálása nem várható el.

(6) A vizsgálóbiztos a kijelölésétől számított 30 (harminc) napon belül köteles a vizsgálatot lefolytatni és ennek keretében az etikai vétség elkövetésével gyanúsítottat (továbbiakban: eljárás alá vont) meghallgatni. A vizsgálat időtartamát indokolt esetben, a vizsgálóbiztos indítványára a rektor egy alkalommal, legfeljebb harminc nappal meghosszabbíthatja.

(7) A vizsgálat során az eljárás alá vonttal közölni kell az etikai előírás megszegésével kapcsolatos állításokat és azok bizonyítékait. Módot kell részére adni, hogy azokra észrevételt tehesen, és további bizonyítást javasolhasson. Lehetővé kell számára tenni, hogy az ügy iratait megtekinthesse. A védekezéséről és a lefolytatott bizonyításról jegyzőkönyvet kell felvenni.

(8) Az eljárás alá vont a vizsgálat folyamán jogi képviselőt vehet igénybe, aki rendelkezik mindazon jogosultságokkal, amelyek az eljárás alá vontat a (7) bekezdés alapján megilletik.

(9) Ha jogi képviselővel nem rendelkező eljárás alá vont szóbeli meghallgatására tartós akadályoztatása miatt a vizsgálat időtartama alatt nem kerülhet sor, az etikai előírás megszegésével kapcsolatos állításokat és azok bizonyítékait vele írásban kell közölni és nyolcnapos határidő kitézésével fel kell szólítani, hogy védekezését terjessze elő.

(10) A vizsgálóbiztos javaslatára a rektor az etikai eljárást felfüggeszti legfeljebb az akadály elhárultáig, ha az eljárás alá vont a védekezését a (9) bekezdésben meghatározottak szerint nem tudja előterjeszteni.

(11) A vizsgálóbiztos a vizsgálat lezárásától számított 8 (nyolc) napon belül köteles megküldeni az ügy összes iratát saját írásbeli véleményével ellátva a rektornak.

10. §

Az Etikai Bizottság felállítása

- (1) Az ügy érdemében a rektor által eseti jelleggel felkért háromtagú Etikai Bizottság határoz.
- (2) Az Etikai Bizottság tagja az eljárás alá vontnál magasabb vagy vele azonos szintű beosztást betöltő magasabb vezető vagy vezető alkalmazott, ezek hiányában vezetői jellegű beosztásban foglalkoztatott alkalmazott lehet.
- (3) Az Etikai Bizottság eljárásában tagként, illetve jegyzőkönyvvezetőként nem vehet részt
 - a) az ügy vizsgálóbiztosa,
 - b) aki az Mt. rendelkezései értelmében az eljárás alá vont közeli hozzátartozója,
 - c) akit a vizsgálat során mint tanút vagy szakértőt meghallgattak, valamint aki a szemletárgy birtokosa,
 - d) akitől egyébként az ügy elfogulatlan elbírálása nem várható el.
- (4) Az Etikai Bizottság ügyrendjével kapcsolatban a testületi tanácskozás Szervezeti és Működési Szabályzatban rögzített alapvető szabályai az irányadók. Az Etikai Bizottság üléseiről jegyzőkönyvet vesz fel, amelyet a bizottság valamennyi tagja aláírásával hitelesít. Amennyiben a jegyzői feladatokat nem az Etikai Bizottság egy tagja látja el, a rektor által kijelölt jegyző a bizottságban tanácskozási és szavazati joggal nem rendelkezik.

11. §

Az Etikai Bizottság eljárása

- (1) A rektor az Etikai Bizottságnak küldi meg a vizsgálóbiztosi jelentést, amely a kézhezvételtől számított 15 (tizenöt) napon belül tárgyalást tart. Az Etikai Bizottság tárgyalását úgy kell kitűzni, hogy arról a felek az írásbeli értesítést a tárgyalás előtt legalább 3 (három) munkanappal megkapják.
- (2) A tárgyaláson az Egyetemet az ügy vizsgálóbiztosa képviseli. A tárgyalás nyilvános. Az Etikai Bizottság azonban az eljárás alá vont kérelmére, illetve az etikai vétség jellegére tekintettel zárt tárgyalást rendelhet el. A zárt tárgyaláson a rektor jelen lehet.
- (3) Ha valamelyik fél vagy képviselője a tárgyaláson nem jelenik meg, tárgyalást tartani és az ügyet érdemben elbírálni csak akkor lehet, ha a felet, illetve a képviselőjét szabályszerűen értesítették. Elbírálható az ügy, ha a vizsgálóbiztos vagy az eljárás alá vont, illetve képviselője bejelentette, hogy a tárgyaláson nem kíván részt venni.
- (4) Az Etikai Bizottság a tényállás tisztázása céljából bizonyítási eljárást folytathat le, ennek keretében különösen tanúkat hallgathat ki, iratokat szerezhet be, szakértőt vehet igénybe, szemlét tarthat.
- (5) Amennyiben az etikai kérdés a tárgyaláson nem volt tisztázható, további nyolc napon belül újabb tárgyalást kell tartani.

- (6) Az Etikai Bizottság az első tárgyalástól számított legkésőbb harminc napon belül zárt ülésen, szótöbbséggel határoz, döntését írásba foglalja.
- (7) Felmentő határozatot kell hozni, ha az eljárás alá vont a terhére rótt etikai vétséget nem követte el.
- (8) Meg kell szüntetni az etikai eljárást, ha
- nem bizonyítható, hogy az érintett az etikai vétséget elkövette,
 - annak tartama alatt az egyetemi polgár jogviszonya az Egyetemmel megszűnik,
 - az eljárás során bebizonyosodik, hogy az etikai eljárás megindítására jelen Etikai Kódex 8. § (3) bekezdésében meghatározott határidő után került sor.
- (9) Az eljárás megszüntetéséről szóló, valamint a felmentő határozatot az Etikai Bizottság a tárgyaláson kihirdeti és három napon belül írásban megküldi az eljárás alá vontnak, a sértettnek, a bejelentőnek és a rektornak.

12. § Az etikai határozat

- (1) Az etikai határozatot az Etikai Bizottság hozza meg.
- (2) Az etikai határozat rendelkező részének tartalmaznia kell:
- az etikai eljárás alá vont személy nevét és egyéb személyi adatait,
 - az elkövetett etikai vétség megnevezését,
 - az alkalmazott etikai szankciót,
 - utalást a jogorvoslat lehetőségére és benyújtásának határidejére.
- (3) Az etikai határozat indoklásának tartalmaznia kell:
- a megállapított tényállást,
 - a bizonyítékok megjelölését és értékelését,
 - az eljárás alá vont által indítványozott, de az Etikai Bizottság által elutasított bizonyítási indítvány indokolását,
 - annak kifejtését, hogy a magatartás vagy cselekmény milyen etikai vétséget valósít meg, és az érintett annak megvalósításában vétkes,
 - az etikai vétség kiszabásánál figyelembe vett enyhítő és súlyosbító körülményeket,
 - hivatkozást azokra a rendelkezésekre, amelyek az etikai eljárás során alkalmazásra kerültek.
- (4) Amennyiben az Etikai Bizottság jelen Etikai Kódexben foglalt rendelkezések megsértését állapította meg, az alábbi etikai szankciók szabhatja ki:
- írásbeli figyelmeztetés,
 - a normasértés és az egyéb kiszabott etikai szankció szóbeli közzé tétele az egyetemi polgárok esetileg nevesített körében és fórumán,
 - alkotói szabadságtól, ösztöndíjaktól és/vagy egyéb egyetemi támogatásoktól történő határozott idejű eltiltás,
 - a választott egyetemi polgár tisztségéből történő felmentése,
 - vezetői/magasabb vezetői, vezető jellegű, illetve közéleti jellegű megbízás visszavonása,
 - munkáltatói intézkedések keretében felmondás vagy rendkívüli felmondás.

(5) Az etikai szankció célja a tudatformálás és a megelőzés. Az etikai szankció megállapításánál a cselekmény összes körülményeire – így különösen a sérelmet szenvedettek körére, az etikailag kifogásolható magatartás ismétlésére – figyelemmel kell lenni.

(6) Az etikai szankció kiszabásánál súlyosbító körülményként kell értékelni, ha az eljárás alá vont

- a) nem működött együtt a vizsgálóbiztossal és/vagy az Etikai Bizottsággal, ennek során
- b) a bekért adatok, iratok benyújtását, információk átadását megtagadta,
- c) a birtokában lévő bizonyítékokat nem bocsátotta rendelkezésre, illetve ha
- d) az Etikai Kódex előírásait 18 (tizennyolc) hónapon belül bizonyítottan többszöri alkalommal megszegte.

(7) Az Etikai Bizottság a határozatát a tárgyaláson szóban ismerteti, és három napon belül írásban megküldi az eljárás alá vontnak, a bejelentőnek, a sértettnek és a rektornak. A határozat kézbesítése személyes átvétellel vagy egyéb írásban dokumentált formában történhet.

(8) Amennyiben az etikai vétség egyúttal bűncselekmény alapos gyanújára ad alapot, a rektor köteles azt a fenntartónak jelezni.

(9) Az etikai szankciót/szankciók végrehajtásáról – annak jogerőre emelkedését követően – a rektor, érintettsége esetén a fenntartó intézkedik.

(10) Ha a kiszabott etikai szankció munkajogi jellegű (12. § (4) bekezdés e)–f) pontok), annak végrehajtása a munkaviszony keretében történik.

(11) Ha az eljárás alá vont az Egyetem egyházi szolgálati jogviszony keretében foglalkoztatott alkalmazottja, és vele szemben az Etikai Kódexben foglalt rendelkezések megsértését kimondó határozat alapján az Etikai Bizottság az alkalmazott foglalkoztatását érintő szankciót szabott ki, a szankció végrehajtását a fenntartónál a rektor kezdeményezi.

(12) Amennyiben az etikai határozattal szemben az arra jogosultak jogorvoslattal nem éltek, a határozat – a (11) bekezdésben foglaltak kivételével – jogerős és végrehajtható.

13. § Jogorvoslat

(1) Az etikai határozat ellen az eljárás alá vont, a bejelentő és a sértett jogorvoslattal élhet.

(2) Az etikai határozat elleni jogorvoslati kérelmet – a döntés kézhezvételétől számított 8 (nyolc) napon belül – a rektorhoz kell írásban benyújtani, aki annak 15 napon belüli elbírálásáról köteles gondoskodni.

(3) A jogorvoslati kérelemnek az etikai szankció(k) végrehajtására halasztó hatálya van.

(4) A jogorvoslati eljárás során a rektor az alábbi határozatokat hozhatja:

- a) a jogorvoslati kérelmet elutasítja,
- b) a jogorvoslati kérelemnek helyt adva az etikai határozatot hatályon kívül helyezi és jogorvoslati eljárás lefolytatását rendeli el.

(5) A jogorvoslati eljárás lefolytatására a rektor Fellebbviteli Bizottságot jelöl ki. A Fellebbviteli Bizottság munkájában nem vehet részt az a személy, aki az Etikai Bizottságnak sem lehetett tagja, továbbá aki tagja volt az első fokon eljáró Etikai Bizottságnak.

(6) A Fellebbviteli Bizottság eljárására jelen Etikai Kódexnek az etikai eljárásra vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni, azzal, hogy az Etikai Bizottság tagjaira vonatkozó követelményeket a lehetőségekhez mérten kell érvényesíteni.

(7) A jogorvoslati eljárás során a Fellebbviteli Bizottság az első fokon meghozott etikai határozatot helybenhagyja, megváltoztatja vagy megsemmisíti.

(8) A másodfokú határozatot a Fellebbviteli Bizottság elnöke a tárgyaláson szóban ismerteti az eljárás alá vonttal, a bejelentővel és a sértettel, majd azt három napon belül írásban is megküldi részükre. A másodfokú határozat egy példányának megküldésével a rektort és az Etikai Bizottság elnökét is tájékoztatni kell. A határozat kézbesítése személyes átvétellel vagy egyéb írásban dokumentált formában történhet.

(9) A másodfokon meghozott határozat ellen további jogorvoslatnak helye nincs, a helybenhagyott vagy megváltoztatott etikai szankció végrehajtható.

14. §

Hatályba léptető és záró rendelkezések

(1) Jelen Etikai Kódexet a Debreceni Református Hittudományi Egyetem Szenátusa 2014. november 18-ai ülésén 23/2014-15. számú határozatával elfogadta.

(2) Az Etikai Kódexet a rektor 2014. november 30-áig köteles az Egyetem honlapján közzétenni és egy-egy nyomtatott példányát a Rektori Hivatalban, valamint az intézeti irodákban és a szolgáltató egységek vezetőinek irodájában elhelyeztetni.

(3) Jelen Etikai Kódex 2014. december 1. napjával lép hatályba.

Debrecen, 2014. november 18.

Dr. Fekete Károly
rektor

Melléklet:
Kórházi hospitálásra
beosztott hallgatók esküje

Én,
a Debreceni Református Hittudományi Egyetem hallgatója
kijelentem,
hogy a tanulmányaimhoz tartozó
kórházi hospitálás alapvető szakmai elvárásait
és etikai normáit ismerem,
és azokat
magamra nézve kötelezőnek ismerem el.
A Szentháromság Isten előtt fogadom,
hogy a lelkigondozói beszélgetések tartalmát
titokként kezelem.
Sem társaim szűk körében,
sem a nyilvánosság előtt
a rám bízott személyes információkkal,
tudomásomra jutott kórházi adatokkal
vissza nem élek,
az emberi méltóságot meg nem sértem,
hanem mindenkor
felebarátaim javát tartom szem előtt,
a szeretet krisztusi parancsa alapján.
Fogadásom teljesítéséhez a Szentlélek segítségét kérem.
Ámen.

Exortáció:

„Tanuljátok meg tehát, szeretett testvéreim: legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra, mert az ember haragja nem szolgálja az Isten igazságát. Ezért tehát vessetek el magatoktól minden tisztátalanságot és a gonoszság utolsó maradványát is, és szelíden fogadjátok a belétek oltott ígét, amely meg tudja tartani lelketeket. De az ígének ne csupán hallgatói, hanem megtartói is legyetek, hogy meg ne csaljátok magatokat. Mert ha valaki csak hallgatója az ígének, de nem megtartója, az olyan, mint az az ember, aki a tükörben nézi meg az arcát. Megnézi ugyan magát, de elmegy és nyomban el is felejt, hogy milyen volt. De aki a szabadság tökéletes törvényébe tekint bele, és megmarad mellette, úgyhogy nem feledékeny hallgatója, hanem tevékeny megvalósítója: azt boldoggá teszi cselekedete. Ha valaki azt hiszi, hogy kegyes, de nem fékezi meg a nyelvét, hanem még önmagát is csalja, annak a kegyessége hiábavaló. Tiszta és igazi kegyesség az Isten és Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és az özvegyeket nyomorúságukban, és tisztán megőrizni az embernek önmagát a világtól.”

(Jak 1,19–27)